

'El llac dels cignes', el 'Messies' de Händel i Pep Sala se succeiran a l'escenari

Tres espectacles per commemorar el desè aniversari de l'Atlàntida

JORDI VILARRODÀ

Vic El més clàssic dels ballets clàssics –*El llac dels cignes*, de Txaikovski–, el més ambiciós dels concerts de l'Orquestra de Cambra de Vic –el *Messies* de Händel– i el més popular dels músics osonencs –Pep Sala– es succeiran a l'escenari de l'Atlàntida, entre divendres i diumenge. Les tres actuacions programades amb motiu del Mercat del Ram coincideixen també amb el desè aniversari de la reforma del teatre, que actualment és un dels principals equipaments culturals de Vic. Sant Petersburg –la ciutat russa on Txaikovski va crear *El llac dels cignes*– és també el lloc de procedència de la companyia que el posarà en escena divendres a l'Atlàntida, a les deu de la nit. El Ballet Rus de Sant Petersburg és una de les múltiples companyies sorgides a la dècada dels noranta a Rússia, al caliu dels profunds canvis que es van experimentar en el país, i que també van afectar el món cultural. Fundat el 1992 pel seu actual director, Alexander Brouskin, té un planter de balla-

L'últim concert de l'OCV amb les corals Regina i Canigó, al desembre, a la Biblioteca Joan Triadó

rins sorgits de la prestigiosa Acadèmia de Ballet Vaganova, que ocupa des de fa dos segles un lloc molt destacat en la dansa a Rússia.

El Ballet Rus de Sant Petersburg està actualment en gira per l'Estat espanyol, durant la qual el cos estable de ballarins està reforçat pels solistes Margarita Kullik i Vladimir Kim. Aquesta gira, que es tanca a Vic, els ha portat a seixanta ciutats, i també al Cicle de Dansa de Terrassa.

'EL MESSIES'

L'Orquestra de Cambra de Vic (OCV) torna a apujar el llistó. El concert que oferirà aquest dissabte a les deu de la nit al teatre Atlàntida suposa el repte més agosarat que ha assumit la formació que dirigeix Jordi Mora en tota la seva trajectòria. L'oratori *El Messies* de Händel és possiblement una de les peces més interpretades i conegudes del repertori de la música

occidental i, malgrat que habitualment se l'associa amb el Nadal, el seu autor la va pensar per ser interpretada per Setmana Santa. Com és habitual en els seus últims concerts, l'OCV estarà acompanyada per les corals Regina, de Manlleu (sota la direcció de Montserrat Menesses), i Canigó, de Vic (amb Xavier Solà al davant). En aquesta ocasió es comptarà amb quatre veus solistes: Maria Lluïsa Muntada (soprano), Sal-

vador Parron (tenor), Pau Bordes (baix) i el manlleuenc Jordi Domènech (contratenor).

En les dues últimes temporades l'OCV ha anat apujant gradualment el nivell de dificultat de les obres del seu repertori. La temporada anterior va culminar amb el *Magnificat* de Bach i l'actual va començar, per Nadal, amb un concert íntegrament mozartian. *El Messies* és el primer gran oratori que posa en escena l'OCV, que té previst acabar la temporada al mes de juny amb un concert de música de cambra contemporània, majoritàriament d'autors europeus. La majoria dels integrants de l'OCV, creada el 1996, són estudiants o exestudiants de l'Escola de Música de Vic, per als que la formació és un pas cap a la professionalització. Des de fa tres anys, l'OCV fa cicles estables de concerts a Vic, amb una col·laboració consolidada amb les corals Regina i Canigó.

PEP SALA

Sala es presenta a l'Atlàntida amb una banda on hi ha novetats en el baix (Toni Pagès torna, en substitució de Santi Seratosa, que és als Estats Units) i en la baix (Jordi Gas, ara amb Jarabe de Palo, és substituït per Àngel Blázquez). Per a la tardor vinent, Pep Sala està preparant un nou disc, i també projecta també un concert acompanyat d'una orquestra de cambra, que repassaria els seus principals èxits, tant amb Sau com amb La Banda del Bar o en solitari. L'actuació de Pep Sala serà a les set de la tarda.

EL TEMA

Mercat del Ram

L'orquestra de Vic fa el cim

La formació que dirigeix Jordi Mora va estrenar amb solvència 'El Messies' de Händel

JORDI SUNYER

Vic Si quan es va inaugurar el Teatre Atlàntida de Vic, fa deu anys, s'hagués volgut programar *El Messies* de Händel s'hauria hagut de recórrer a alguna d'aquelles orquestres de l'Europa de l'Est que sovint visiten les nostres contrades aprofitant els festivals d'estiu. Orquestres tècnicament brillants, però sovint fredes i coixes d'assajos.

Però en deu anys el panorama musical osonenc ha canviat, i

força, fins al punt que aquest dissabte es va poder escoltar un *Messies* gairebé cent per cent autòcton amb una espectacular Orquestra de Cambra de Vic (OCV) al capdavant, capaç d'afrontar —com ja ha demostrat— qualsevol repte per costerut o complex que sigui.

En primer lloc, doncs, cal destacar la tasca de Jordi Mora en la direcció de l'orquestra i, per extensió, la de tots els músics que en formen part, un bloc conjuntat i ferm que ja fa temps que col·lecciona hores, dies i

setmanes d'esforços. Per ajudar l'OCV a afrontar *El Messies*, a més, tampoc no va ser necessari recórrer a formacions de fora. La coral Canigó de Vic, sota la direcció de Xavier Solà, i la coral Regina de Manlleu, conduïda per Montserrat Meneses, van complir amb escreix amb les parts corals. Únicament va mancar una mica de concreció en alguns passatges dels baixos. A més, també van reforçar l'orquestra el clavicèmbal de Josep Baucells, les timbales de Marc Casas i una petita secció de

vent amb un remarcable trompeta solista. Per acabar el repàs de la formació cal destacar el paper dels quatre solistes, entre els que va destacar el contratenor manlleuenc Jordi Domènech, amb un concert especialment brillant en els *pianissimos*. És evident que a *El Messies* li sobren —com a mínim— vint minuts de durada. Però a l'hora d'esgrimir aquests retrets no cal mirar l'orquestra, sinó el compositor que, tot i que fa més de tres-cents anys que és mort, continua amb nosaltres gràcies

Deu anys de la remodelació del Teatre Atlàntida

J.V.

Vic Els tres espectacles d'aquest cap de setmana han servit com a commemoració del desè aniversari de la remodelació del Teatre Atlàntida, el principal equipament cultural de Vic. El 23 de març de 1991, també dins dels actes del Mercat del Ram, s'inaugurava oficialment el teatre amb el seu aspecte actual, després

a corals com l'*Al·leluia*, que es va repetir en un aplaudit *bis* davant d'un Teatre Atlàntida ple de gom a gom.

Posats a filar prim, és probable que alguns passatges es fessin amb un *tempo* excessivament lent, un aspecte que segurament el director excusaria dient que així s'aprecien millor els detalls. En resum, però, el que queda clar és que en l'etapa que l'OCV va encetar fa un parell d'anys, la formació ja ha fet el cim. El pas següent —i perdoneu la ingenuïtat— és el professionalisme.